

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Chánh Xứ - Office of the Pastor

From the Pastor's Desk

Sunday, April 5, 2026

Dear parishioners and friends:

“What if my whole life is not remarkable?” — a question that has become a trend on social media, prompting many people to pause and reflect.

Yet there is something paradoxical about it. Social media often functions like an exhibition hall, where people showcase only what is beautiful, successful, and impressive. Carefully selected and edited photos, highlighted moments posted with intention — all create the impression that in order to be seen, one must be “remarkable.”

This, unintentionally, creates pressure: the pressure to succeed, to be better than others, to constantly shine. As we scroll, we easily fall into comparison, envy, and the fear of being left behind — what we call FOMO (Fear of Missing Out). The more we are drawn into these comparisons, the harder it becomes to experience true happiness.

But the Gospel (Mt 21:18-22) offers us a very different image. In the early days of Holy Week Jesus passed by a fig tree full of leaves. Outwardly, it looked vibrant and full of life — even “remarkable.” Yet when He came closer, He found no fruit. And the tree withered from its roots. This image is striking: a life that appears full on the outside but bears no fruit within is ultimately empty.

FX Nguyễn Anh Tuấn, a Jesuit brother, reflects on this by recalling the thirty years of Jesus’ hidden life in Nazareth. By today’s standards of success, it might seem like an “unremarkable” life — no miracles, no fame, just a carpenter living quietly in a small village. And yet, Nazareth was not wasted time. It was there that God chose to dwell. In the ordinary, a profound love was quietly growing.

This reminds us that the value of a life is not measured by how much we shine, but by how much love we bear as fruit. When we accept that we do not need to be remarkable, we begin to notice quieter joys: a good cup of coffee, a sincere word of care, or the peace that comes from doing a small act of kindness well.

The world does not run because of a few remarkable individuals, but because of billions of ordinary, faithful people: a father waking early and staying up late to provide for his family, a mother carefully saving every dollar to raise her children, a young person choosing kindness, even when life is not gentle. St. Teresa of Calcutta once said: “God does not call us to do great things, but to do small things with great love.”

So if your whole life is not remarkable... that’s okay. What matters is that your life bears fruit—the fruit of love, of faith, of quiet fidelity in small things. And that is enough.

Have a blessed Easter Season.

Fr. Justin T. Le

Pastor

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang

Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Thánh Xứ - Office of the Pastor

Thư Cha Chính Xứ

Chúa Nhật, ngày 5 tháng 4 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

“Nếu cả cuộc đời này không rục rờ thì sao?” - một câu hỏi đang trở thành “trend” trên mạng xã hội, khiến nhiều người dừng lại và tự vấn.

Nhưng có một điều khá nghịch lý: mạng xã hội vốn giống như một “phòng triển lãm”, nơi người ta thường chỉ trưng bày những gì đẹp nhất, thành công nhất, rục rờ nhất. Những bức ảnh được chọn lọc, chỉnh sửa; những khoảnh khắc nổi bật được đăng tải có chủ đích - tất cả tạo nên một cảm giác rằng: muốn được nhìn nhận, ta phải “rục rờ”.

Chính điều đó vô tình tạo ra áp lực. Áp lực phải thành công. Áp lực phải hơn người khác. Áp lực phải luôn tỏa sáng. Và khi lướt mạng xã hội, chúng ta dễ rơi vào so sánh, tị hiềm, và nỗi sợ bị bỏ lại phía sau - điều mà người ta gọi là FOMO (Fear of Missing Out - sợ bỏ lỡ). Càng bị cuốn vào những so sánh ấy, con người càng khó cảm thấy hạnh phúc thật sự.

Nhưng Tin Mừng (Mt 21:18-22) lại kể cho chúng ta một hình ảnh rất khác. Trong những ngày đầu Tuần Thánh, Chúa Giêsu đi ngang qua một cây vả xanh tốt, đầy lá. Nhìn bề ngoài, cây rất “rục rờ”. Nhưng khi đến gần, Ngài không tìm thấy một trái nào. Và cây vả ấy đã khô héo từ tận rễ. Hình ảnh ấy như một lời cảnh tỉnh: một đời sống chỉ “xanh tốt” bên ngoài mà không có hoa trái bên trong thì cũng trở nên trống rỗng.

Thầy FX Nguyễn Anh Tuấn, tu sĩ Dòng Tên, trong một bài viết về đề tài này đã gọi lại một hình ảnh rất đẹp: ba mươi năm tại Nazareth của Chúa Giêsu. Nếu dùng thước đo của thành công hôm nay, thì đó có vẻ là một “cuộc đời không rục rờ”: không phép lạ, không danh tiếng, chỉ là một người thợ mộc sống âm thầm giữa làng quê nhỏ bé. Nhưng Nazareth không phải là sự lãng phí. Chính nơi đó, Thiên Chúa đã hiện diện. Chính trong cái bình thường ấy, một tình yêu vĩ đại đã âm thầm lớn lên.

Điều đó nhắc chúng ta rằng: giá trị của một đời người không nằm ở việc ta “tỏa sáng” bao nhiêu, mà ở việc ta sinh hoa trái yêu thương thế nào. Khi chấp nhận mình không cần phải rục rờ, ta bắt đầu nhận ra những niềm vui rất thật: một tách cà phê ngon, một lời hỏi thăm chân thành, hay sự bình an khi hoàn thành một việc nhỏ tử tế.

Thế giới này vận hành không phải nhờ vào vài cá nhân rục rờ, mà nhờ hàng tỉ con người thầm lặng: một người cha thức khuya dậy sớm lo cho gia đình, một người mẹ chắt chiu từng đồng nuôi con khôn lớn, hay một người trẻ vẫn chọn sống tử tế, dù cuộc đời không phải lúc nào cũng dịu dàng. Mẹ Thánh Teresa Calcutta đã từng nói: “Chúa không gọi chúng ta làm những việc vĩ đại, nhưng làm những việc nhỏ bé với một tình yêu lớn.”

Vậy nên, nếu cả cuộc đời này không rục rờ... cũng không sao. Chỉ cần đời ta có hoa trái. Hoa trái của yêu thương, của đức tin, của lòng trung tín trong những điều nhỏ bé. Và như thế - đã là đủ.

Cầu chúc anh chị em một Mùa Phục Sinh an lành.

Lm. Giuse Lê Trung Tướng

Chánh xứ

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280